

fejgte om og for, at Folket ikke kan blive opdraget til Frihed uden ved Friheden selv, og dette finder Anvendelse ikke blot i de store almindelige Statsforhold, men ogsaa i de enkelte Kredse, af hvilke denne forøvrigt omfatter en stor og væsentlig og vigtig Deel. Hvis altsaa Virkningen af en saadan Lov bliver den, at Dvinden faaer en større Selvsølelse, at hun faaer en mere hæderlig Stilling i Familien og i Samsundet — dersom den i denne Henseende udøver en velgjørende Indflydelse, da er dette billigt kjøbt, selv om det skulde kjøbes for den Priis, at en eller anden Arvecapital skulde gaae i Lyset. Forøvrigt er det ogsaa min Mening og blev af mig under Sagens første Behandling bestemt udtalt, at dette er væsentligt kun et Led i en større Kjede, som maa søge at finde et ganske væsentligt Supplement og Hovedraaderummet for sin Indflydelse ved en anden Stilling for Dvinden med Hensyn til alle Næringsforhold, og det er det jo uimodstgæltigt, at, skal hun føres til en rigere Afbenyttelse af de Evner, Gud har givet hende, til Baade for hende og til Gavn for hele Samsundet, da er det en af de første og uundgaaeligste Betingelser, at hun maa være raadig over sin Person og sit Gods, og at det vilde være en høist tarvelig Nødhjælp, at hun kun undtagelsesviis skulde kunne opnaae denne Ret ad Bevillingsveien. — Den ærede Justitsminister vil af det Anførte see, at jeg for mit Vedkommende ingensinde vil kunne give Afkald paa den Paaastand, at den 25aarige Dvinde skal være fuldmyndig. Gaaer det ikke igjennem i denne Sessjon, saa vil det gaae igjennem i næste Sessjon, og jeg for mit Vedkommende har Intet imod, at alle Landets Dvinder blive anviste til i Rigsdagen at see deres Varn. Forøvrigt skal jeg dog gjøre den ærede Justitsminister opmærksom paa, at, naar han til Hjemmel for sin Frygt for farlige Følger af Udvalgets Forslag har anført, at Dvinderne vanskeliggere vilde kunne modstaae Overtalelser, saa ere de, for hvem jeg nærmest frygter, netop de Curatorer, i hvilke Lovudkastet vil søge deres Bemyndelse. Jeg har slet ingen Frygt for, at, hvis der kom en tydfv Probenreuter herind med en trykt Prospectus over et Linnevæveri i Schlesten, hvorved der

skulde kunne tjenes 45 pCt., at saa Danmarks Dvinder skulde betroe deres Formue til ham. Nei, er der nogen Fare, saa er den at befrygte fra deres Curatorers Side, saa er det fra en Faders eller Broders Side, der maaffee kunde have Brug i deres egen Bedrift for deres Myndlingers Penge, fra en Faders, der maaffee har en Søn, der skal etableres, eller en Broder, der er paa Nippet til at gaae fallit, det er fra dem, at Faren snarest kunde komme for, at Dvinderne lode sig overtale til at udtage de Capitaler, der endnu stode sikrede i Overtalmynderierne eller vare anbragte i Statspapirer eller deslige, og betroe dem til disse deres Nærmeste, som netop vilde være deres Fjender i Henseende til deres Formue; det er dem, til hvilke den ærede Justitsminister igjennem Curatelet vil betroe Dvindernes Formue. Jeg skal eksempelviis kun anføre, at for nogen Tid siden tog en Amtmand sin Datters Penge ud af Overtalmynderiet og satte dem i sin egen Gaard, og Maanedes efter var der Intet af dem tilbage. Det Punkt, hvori jeg er mindst stærk til Modstand, er Bestemmelsen med Hensyn til Dvindens Myndighed imellem det 18de og det 25de Aar, og kunde det dersfor føre til, om jeg saa maa sige, et Forlig, at Fuldmyndigheden indtraadte fuldt og uindstrænket først med det 25de Aar, skulde dette ikke møde nogen Modstand fra min Side. Deri ligger nemlig ikke noget Principspørgsmaal, men kun Svaret paa det reent concrete Spørgsmaal, om man vil betragte Piger paa 18—25 Aar som myndige Dvinder eller indtil en vis Grad som Børn; men det Andet er et Principspørgsmaal, hvori jeg ikke kan give efter og som jeg heller ikke kan række Haanden til at slappe, og efter min Mening, om jeg tør sige det reent ud, forsuffe Principet ved ved Siden deraf at sætte Retten til at supplicere om vedblivende Umyndighed, som jeg synes er i fuldkommen Modstrid med den hele Aand og Tankegang, som jeg haaber skulde blive en Følge af denne Lov, hvorimod det ikke staar i Modstrid dermed, om Forandringen indskrænktes til, at 25aarige Piger blive fuldmyndige, medens det forblev som hidtil med Piger mellem 18 og 25 Aar. — Da jeg antager, at den ærede Justitsmini-